

Ruhumun Ellerinde Gölge Kanıyor

– A.KARADOĞAN · 17 Şubat 2011

Gitmek mi zor kalmak mı?
Ben gittim yar...
Gittim gitmesine de
Bir ömür yeter mi unutmaya seni?
Gel de sana kanayan şu kalbime sor....

Ayrıralı ikliminden
Güneşimin gözleri kör
Kara kış düşmüş her bakışıma
Kırpiğimin zembilinden sanki gecem asılıyor
Sensizlik oturmuş
Bağrımın mihenk taşına
Sen fakiri şu canıma
Makber kazıyor
Sol yanımda azap kuşlarının çırpınışları
Nefesimi düğümlemiş
Ruhumu parçalıyor....

Adına ayrılık dediğim yar
Sensiz bir yanım ölüm
Bir yanım kalım şimdi
Sözlerim fırkat
Gözlerim gurbetken sana
Senden sonra bu dert
Bilki iflah etmez beni
Yüreğimin yangınında
Kıvılcım olsanda bana....

Yıkılası hasretim
Yoksunum şimdi
Ölesiye sensiz
Ölesiye bensizim
Ateşten mızrap olmuş bu ayrılık
Sensiz saatleri 12'den biçiyor
Zaman yokluğunun gergefine takılmış

Takvimler hasretinin hicranını içiyor...

Bir dađ gibi özlemin büyüsedede içimde
Yokluğunun acısından yüreğim küçölüyor
Sensizliđin tükettiđi yerde
Ben bittim yar.....
Bittim bitmesine de
Ruhumun elleri gölgeme kan içiriyor....

30,12,2010

ARZU KARADOĞAN